

at regne tilstrækkeligt med. Der blev under den foregaaende Forhandling henvist til adskillige Artikler, som have staaet i Bladene, angaaende Jernbanetaksterne. Jeg vil ogsaa tillade mig at henvise til en Artikel, som har staaet i et Fagblad netop i den seneste Tid, og som er skreven af en Jernbanemand, der er Modstander af det foreliggende Lovforslag, i det hele Modstander af Takstforhøjelsen. Desuagtet opkaster han det Spørgsmaal: Hvordan i Alverden kan det hænge sammen, at man nu finder saa mange Fejl ved Administrationen, finder, at der er saa uendelig meget i Vejen med den, at den er bleven helt og rent uduelig? Indtil 1907, siger han, var alt evig dejligt, da var der ingenting i Vejen, da hørte man ikke disse stærke Klager, men nu hører man dem, uagtet det er de samme Mænd, som sidde i Administrationen og varetage Statsbanernes Tarv. Hvorfor ere de da blevne saa ringe, som det siges, de ere? Det Spørgsmaal er det virkelig berettiget at opkaste. Det forekommer mig, at den eneste virkelige Grund, som kan søges til de stærke Angreb, er at søge i, at nu give Statsbanerne ikke den samme Rente som hidtil, og saavil man gerne finde et eller andet Sted at lægge Skylden. Men det forekommer mig tillige, at det vil være rettest at lægge Skylden der, hvor den virkelig er, nemlig paa de vedtagne Lønningslove. Det er ikke min Mening at klage over, at vi fik Lønningslovene, tværtimod, men man maa dog se paa de faktiske Forhold og lægge Mærke til, at Statsbanernes Driftsbudget blev forøget med det Beløb, som har været nævnt saa mange Gange, og at det har haft den Betydning, at det har drevet Overskuddet ned til det Minimum, hvorpaa det nu befinder sig.

Det ærede Medlem talte om, at vi maatte ind paa at bruge en anden Ballast end det Sand, som nu bruges dertil ved vore Statsbaner. Heri kan jeg ganske give det ærede Medlem Ret, det maa vi ind paa i Fremtiden, og naar vi ikke ere komne mere ind paa det, end Tilfældet er, er det alene af finansielle Hensyn. Men i det Øjeblik Rigsdagen vil bevilge nogle Penge dertil, skal det være mig kært at sætte dette Foretagende i Gang.

Jeg glemte under de Bemærkninger, jeg gjorde til det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), et Spørgsmaal, som han ogsaa havde fremme, nemlig om billige Rejser for skolesøgende unge Mennesker. Ja, deri har det ærede Medlem Ret, det er et Hensyn, som bør tages, men det er blevet taget hidtil og vil blive

taget, ogsaa naar dette Forslag gennemføres. For Børn og unge Mennesker indtil det fyldte 18de Aar er der udstedt Maanedskort til halv Pris, og det vil blive fortsat. Naturligvis kan man ikke lave særlige Abonnementskorttakster for København og Omegn, de maa gælde for det hele Land, det siger sig selv. Men naar man regner med halv Pris, vil efter de nye Takster Prisen for et Aarskort til Routen København—Klampenborg antagelig kunne sættes til 72 Kr., og hvis man forudsætter, at Kortet bruges til 720 Rejser aarlig eller 2 om Dagen, bliver Prisen for Rejsen gennemsnitlig kun 10 Øre; det vil sige det samme som en Sporvognsbillet fra København til Hellerup, og det kan man virkelig ikke sige er urimeligt. Naar hertil kommer, at man paa mange Strækninger søger at indrette Toggangen efter den skolesøgende Ungdoms Tarv og undertiden under Forhold, som gøre det meget urentabelt for Statsbanerne, maa man sikkert erkende, at Statsbanerne her tage et saa liberalt Hensyn, som blot kan ønskes.

Endnu har jeg kun en Bemærkning at gøre til det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang). Det ærede Medlem vilde imødegaa de Bemærkninger, som jeg havde rettet til ham forleden Aften, og denne Debat skal jeg ikke tage op igen, det vilde kun blive en Gentagelse, og jeg mener, at Tidspunktet ikke er til at gentage sig selv. Men der er et Spørgsmaal, det ærede Medlem fremdrog stærkere i Aften end forrige Gang, han havde Ordet, og det var Spørgsmaalet om, hvorledes Driftsoverskuddet skulde beregnes. Det ærede Medlem fremsatte i Aften den Paastand, at naar man beregner Driftsoverskuddet, kunde det ikke nytte at beregne det for det enkelte Aar, idet det ikke gav noget virkeligt Billede af Forholdene; man maatte beregne det for en Række Aar, først da fik man det virkelige Forhold frem. Jeg skal ikke strides med det ærede Medlem om denne Tanke, men jeg vil bede det ærede Medlem lægge Mærke til et enkelt Forhold ved denne Sag, og det er, at naar han vil beregne Driftsoverskuddet efter et Gennemsnit for flere Aar, er han nødt til, hvis han vil regne rigtigt, at trække den Sum fra, som Driftsudgiften er bleven belastet med ved den nye Lønningslov, for ellers faar han ikke det virkelige Forhold frem, det vil sige: for de Aar, han regner med, og som ligge forud for Lønningslovens Ikrafttræden. Men jeg vil i det hele tilføje her, at naar vi muligvis faa gennemført denne Takstlov og, hvad jeg haaber, de Ændringer ved Opstillingen af